

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement- מימרא ◊ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer proof- ראייה
מקרא- key:	

עבודה זרה- אין מעמידין		Talmud Navigator															
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ					
יין מבושל ואלונתית של עובדי כוכבים - אסורין, אלונתית כברייא - מותרת.	ת"ר:											■	◇				
ואיזו היא אלונתית?												^					
עושין אנומלין אין עושין אלונתית, ואיזו היא אנומלין ואיזו היא אלונתית? אנומלין - יין ודבש ופלפלין, אלונתית - יין ישן ומים צלולין ואפרסמון, דעבדי לבי מסותא.	כדתניא גבי שבת:											■	!	◇			
יין מזוג אין בו משום גילוי, יין מבושל אין בו משום ניסוך.	רבה ורב יוסף דאמרי תרוייהו:												■	◇			
יין מבושל, יש בו משום גילוי או אין בו משום גילוי?	איבעיא להו:												^	◇			
על יין מבושל שאין בו משום גילוי.	ת"ש: העיד רבי יעקב בר אידי:												■	!	◇		
רבי ינאי בר ישמעאל חלש, על לגביה ר' ישמעאל בן זירוד ורבנן לשויולי ביה.													o				
יתבי וקא מבעיא להו: יין מבושל, יש בו משום גילוי או אין בו משום גילוי?	[רבנן]												^	o			
יין מבושל אין בו משום גילוי.	ר' ישמעאל בן זירוד: הכי אמר רשב"ל משום גברא רבה, ומנן? ר' חייא:													!	o	◇	
נסמך?	אמרו ליה: [רבנן]												^		o		
מחוי להו ר' ינאי בר ישמעאל: עלי ועל צוארי.	[ר' ינאי בר ישמעאל]														o	◇	
שמואל ואבלט הוו יתבי, אייתו לקמיהו חמרא מבשלא, משכיה לידיה															o		
א"ל שמואל, הרי אמרו: יין מבושל אין בו משום יין נסך.	[שמואל]														■	◇	
אמתיה דרבי חייא איגלווי לה ההוא חמרא מבשלא, אתיא לקמיה דר' חייא															o		
אמר לה, הרי אמרו: יין מבושל אין בו משום גילוי.	[רבי חייא]														■	◇	
שמעיה דרב אדא בר אהבה איגלי ליה חמרא מזיגא															o		
א"ל, הרי אמרו: יין מזוג אין בו משום גילוי.	[רב אדא בר אהבה]														■	◇	
לא אמרן אלא דמזיג טובא, אבל מזיג ולא מזיג שתי.	רב פפא:														■	◇	
ומזיג ולא מזיג מי שתי?															◊		
והא רבה בר רב הונא הוה קאזיל בארבא והוה נקיט חמרא בהדיה, וחזייה לההוא חיזיא דצרי ואתי, א"ל לשמעיה: סמי עניניה דדין, שקיל קלי מיא שדא ביה, וסר לאחוריה	[רבה בר רב הונא]	o	◊													◇	
אחייא מסר נפשיה, אמזיגא לא מסר נפשיה.															!	◇	
ואמזיגא לא מסר נפשיה?															◊		
והא רבי ינאי הוה בי עכבורי, ואמרי ליה: בר הדיא הוה בי עכבורי, הוה יתבי והוה קא שתו חמרא מזיגא, פש להו חמרא בכובא וצרונהי בפרונקא, וחזיא לההוא חיזיא דשקיל מיא ורמא בכובא, עד דמלא בכובא וסליק חמרא עלויה פרונקא ושתי															◊	o	◇
דמזיג איהו שתי, דמזיג אחריני לא שתי.	אמרי:															!	◇
פירוקא לסכנתא?	רב אשי, ואיתימא רב משרשיא:															◊	◇
הלכתא: יין מזוג - יש בו משום גילוי ויש בו משום יין נסך, יין מבושל - אין בו משום גילוי ואין בו משום יין נסך.	רבא:															■	◇
שמעיה דרב חלקיה בר טובי איגליא ההוא קיסתא דמא והוה ניים גבה, אתא לגביה דרב חלקיה בר טובי																o	
א"ל, הרי אמרו: אימת ישן עליהן.	[רב חלקיה בר טובי]															■	◇
והני מילי ביממא, אבל בליליא לא.																■	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

עבודה זרה-אין מעמידין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ולא היא, לא שנה ביממא ול"ש בליליא - אימת ישן עליהן לא אמרינן.												◇	ל.
רב לא שתי מבי ארמאה, אמר: לא זהירי בגילוי מבי ארמלתא שתי, אמר: סירכא דגברא נקיטא.	[רב]											◇	ל.
שמואל לא שתי מבי ארמלתא, אמר: לית לה אימתא דגברא ולא מיכסיא מיא אבל מבי ארמאה שתי, נהי דאגילויא לא קפדי, - אמנקרותא מיהא קפדי.	[שמואל]											◇	ל.
רב לא שתי מבי ארמאה, אבל מבי ארמלתא שתי	א"ד:[רב]											◇	ל.
שמואל לא שתי מבי ארמאה ולא מבי ארמלתא.	[א"ד:שמואל]											◇	ל.
שלש יינות הן ואין בהן משום גילוי, ואלו הן: חד, מר, מתוק	רבי יהושע בן לוי:											◇	ל.
חד - טילא חריפא דמצרי זיקי												■	ל.
מר - ירנקה												■	ל.
מתוק - חוליא.												■	ל.
רב חמא מתני לעילויא:	[רב חמא]											■	ל.
חד - חמר ופלפלין												■	ל.
מר - אפסינתין												■	ל.
מתוק - מי בארג.												■	ל.
קרינא אין בו משום גילוי.	ר"ש בן לקיש:											◇	ל.
מאי קרינא?												^	ל.
חמרא חליא דאתי מעסיא.	רבי אבהו:											!	ל.
ובמקומו יש בו משום גילוי מ"ט? חמר מדינה הוא.	רבא:											■	ל.
האי חמרא דאקרים, עד תלתא יומי - יש בו משום גילוי ומשום יין נסך, מכאן ואילך - אין בו משום גילוי ואין בו משום יין נסך	רבא:											◇	ל.
אפי' לבתר תלתא יומי חיישינן משום גילוי, מ"ט? זימנן מיקרי שתי.	נהרדעי:											◇	ל:
יין תוסס אין בו משום גילוי.	ת"ר:											◇	ל:
וכמה תסיסתו?												^	ל:
ג' ימים.												!	ל:
השחלים אין בהם משום גילוי, ובני גולה נהגו בהן איסור.												◇	ל:
ולא אמרן אלא דלית בהו חלא, אבל אית בהו חלא מיגרי בהו.												◇	ל:
כותח הבבלי אין בו משום גילוי, ובני גולה נהגו בו איסור.												◇	ל:
אי אית ביה נקורי חיישינן.	רב מנשי:											◇	ל:
מי טיף טיף אין בו משום גילוי.	רב חייא בר אשי אמר שמואל:											◇	ל:
והוא דעביד טיף להדי טיף טף.	רב אשי:											◇	ל:
פי תאנה אין בו משום גילוי.	רב חייא בר אשי אמר שמואל:											◇	ל:
כמאן? כי האי תנא												■	ל:

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement- מימרא ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא- key:	

עבודה זרה- אין מעמידין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אוכל אדם ענבים ותאנים בלילה ואינו חושש, משום שנאמר: (תהלים קטז) שומר פתאים ה'.	דתניא, רבי אליעזר:										■	■
שלשה מיני ארס הן: של בחור שוקע, של בינוני מפעפע, ושל זקן צף.	רב ספרא משום ר' יהושע דרומא:											◇
למימרא, דכמה דקשיש כחוש חיליה											♣	
שלשה כל זמן שמזקינין גבורה מתוספת בהן, אלו הן: דג, נחש, וחזיר	והתניא:										♣	◇
כה אוסופי הוא דקא מוסיף, זיהריה קליש.											!	◇
של בחור שוקע												■
למאי הלכתא?												^
חבית שנתגלה, אע"פ שישתו ממנה תשעה ולא מתו - לא ישתה ממנה עשירי, מעשה היה ששתו ממנו תשעה ולא מתו ושתה עשירי ומת	דתניא:										■	!
זהו שוקע.	רבי ירמיה:										■	!
וכן אבטיח שנתגלה, אע"פ שאכלו ממנה ט' בני אדם ולא מתו - לא יאכל ממנה עשירי, מעשה היה ואכלו ממנה תשעה ולא מתו ואכל עשירי ומת											■	■
זהו שוקע.	רבי:										■	■
מים שנתגלו - הרי זה לא ישפכם ברשות הרבים, ולא ירביץ בהן את הבית, ולא יגבל בהן את הטיט, ולא ישקה מהן לא בהמתו ולא בהמת חבירו, ולא ירחץ בהן פניו ידיו ורגליו	ת"ר: [ת"ק]											■
מקום שיש סירטא - אסור, אין סירטא - מותר.	אחרים:											■
אחרים היינו תנא קמא												♣
איכא בינייהו: גב היד וגב הרגל ורומני דאפי.												!
לא ישקה מהן לא בהמתו ולא בהמת חבירו.	אמר מר:											■
אבל משקהו לבהמת עצמן	והתניא:											♣
כי תניא ההיא לשונרא.												!
אי הכי, דחבריה נמי												♣
דחבריה כחיש.												!
דידיה נמי כחיש												♣
הדר בריא.												!
דחבריה נמי הדר בריא												♣
זימנין דבעי לזבונא ומפסיד ליה מיניה.												!
שלשה יינות הן: יין נסך - אסור בהנאה ומטמא טומאה חמורה בכזית, סתם יינם אסור בהנאה ומטמא טומאת משקין ברביעית, המפקיד יינו אצל עובד כוכבים אסור בשתייה ומותר בהנאה.	ר אסי א"ר יוחנן משום ר' יהודה בן בתירא:											■